

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
SOCIALINIŲ ĮMONIŲ ĮSTATYMO NR. IX-2251 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2017 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo Nr. IX-2251 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymą Nr. IX-2251 ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS
SOCIALINIŲ ĮMONIŲ
ĮSTATYMAS**

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato juridinių asmenų, kuriems suteiktas socialinės įmonės statusas, su šiuo statusu susijusias teises ir pareigas, šio statuso netekimo pagrindus ir tvarką, apibrėžia socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslines grupes, nustato darbo santykių šiose įmonėse ypatumus, reglamentuoja valstybės pagalbą socialinėms įmonėms.

2. Šio įstatymo nuostatos yra suderintos su šio įstatymo priede nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.

2 straipsnis. Socialinių įmonių tikslas

Socialinių įmonių tikslas – įdarbinant šiame įstatyme nurodytoms tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, praradusius profesinį ir bendrąjį darbingumą, ekonomiškai neaktyvius, negalinčius lygiomis sąlygomis konkuruoti darbo rinkoje, skatinti šių asmenų grįžimą į darbo rinką, jų socialinę integraciją ir mažinti socialinę atskirtį.

3 straipsnis. Socialinė įmonė

1. Socialinė įmonė – ši statusą įgijusi Lietuvos Respublikoje įsteigta įmonė ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsteigta įmonė ar jos filialas (toliau – juridinis asmuo), kai tenkinamos visos šios sąlygos:

1) darbuotojai, priklausantys šio įstatymo 4 straipsnyje nurodytoms socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms, sudaro ne mažiau kaip 40 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus ir tikslinėms asmenų grupėms priklausančių darbuotojų skaičius yra ne mažesnis kaip keturi. Socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų dalis nuo vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus apskaičiuojama Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka;

2) Lietuvos Respublikoje įsteigto juridinio asmens steigimo dokumentuose yra nurodyta šio juridinio asmens veikla, susijusi su tikslinėms asmenų grupėms priklausančių asmenų įdarbinimu, jų darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimu ir socialine integracija, o kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsteigta įmonė ar jos filialas yra pateikę atitinkamus dokumentus, įrodančius, kad Europos ekonominės erdvės valstybėje, kurioje jie yra įsteigti, teisės aktais jiems suteikta tokia teisė;

3) iš veiklos, įtrauktos į socialinių įmonių neremtinų veiklos rūšių sąrašą, kurį tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, gautos pajamos per praėjusius kalendorinius metus sudaro ne daugiau kaip 20 procentų visų šio juridinio asmens pajamų, taip pat juridinis asmuo nevykdo laikinojo įdarbinimo veiklos, ar neteikia paslaugų kitai įmonei, kai paslaugų sutartyje numatytoms paslaugoms atlikti yra perduodami darbuotojai, kurie dirba kitos įmonės patalpose ir/ar naudoja kitos įmonės darbo priemones.

2. Neįgaliųjų socialinė įmonė – šio įstatymo nustatyta tvarka ši statusą įgijęs juridinis asmuo, kuris atitinka visas šias sąlygas:

1) atitinka šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas sąlygas;

2) darbuotojai, priklausantys neįgaliųjų tikslinei grupei, sudaro ne mažiau kaip 50 procentų jos metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus. Neįgalieji, kuriems nustatytas sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis arba neviršijantis 40 procentų darbingumo lygis, arba didelių ar vidutinių specialiųjų poreikių lygis, sudaro ne mažiau kaip 40 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus ir šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytai tikslinei asmenų grupei priklausančių darbuotojų skaičius yra ne mažesnis kaip keturi. Į metinį vidutinį darbuotojų skaičių įtraukiami neįgalūs darbuotojai, dirbantys ne mažiau kaip 80 darbo valandų per mėnesį.

3. Kai šiame įstatyme vartojama sąvoka „socialinė įmonė“, ta norma yra bendroji, taikoma ir neįgaliųjų socialinėms įmonėms, o kai norma yra specialioji, taikoma tik neįgaliųjų socialinėms įmonėms, tai vartojama sąvoka „neįgaliųjų socialinės įmonės“.

4. Valstybė įstatymų nustatytais priemonėmis teikia pagalbą juridiniams asmenims, turintiems socialinės įmonės statusą.

4 straipsnis. Socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinės grupės

1. Pagal šį įstatymą socialinėse įmonėse remiamas įdarbinimas asmenų, kurie priklauso bent vienai iš šių tikslinių grupių:

1) neįgalieji, turintys sunkų, vidutinį ar lengvą neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas neviršijantis 55 procentų darbingumo lygis arba didelių, vidutinių ar nedidelių specialiųjų poreikių lygis;

2) ilgalaikiai bedarbiai, kurių nedarbo trukmė nuo įsiregistravimo teritorinėje darbo biržoje dienos yra ilgesnė kaip dveji metai;

3) vyresni kaip 50 metų asmenys, teritorinėje darbo biržoje įsiregistravę kaip bedarbiai;

4) vaiko motina (įmotė) arba tėvas (įtėvis), vaiko globėjas arba rūpintojas, vieni auginantys vaiką (įvaikį) iki aštuonerių metų arba neįgalų vaiką (įvaikį) iki 18 metų (iki 2005 m. liepos 1 d. pripažintą vaiku invalidu), ar kitas asmuo, prižiūrintis sergantį ar neįgalųjį šeimos narį, kuriam Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos sprendimu nustatytas specialusis nuolatinės slaugos ar nuolatinės priežiūros (pagalbos) poreikis, jeigu nedarbo trukmė nuo įsiregistravimo teritorinėje darbo biržoje dienos yra ilgesnė kaip šeši mėnesiai;

5) asmenys, grįžę iš laisvės atėmimo vietų, kai laisvės atėmimo laikotarpis buvo ilgesnis kaip šeši mėnesiai, ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo jų paleidimo iš pataisos įstaigų dienos yra įsiregistravę teritorinėje darbo biržoje, ir jeigu šios registracijos trukmė yra ne trumpesnė kaip šeši mėnesiai;

6) asmenys, priklausomi nuo narkotinių, psichotropinių ir kitų psichiką veikiančių medžiagų, baigę psichologinės socialinės ir (ar) profesinės reabilitacijos programas, jeigu nedarbo trukmė nuo įsiregistravimo teritorinėje darbo biržoje dienos yra ilgesnė kaip šeši mėnesiai.

2. Neįgalieji, turintys sunkų, vidutinį ar lengvą neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas neviršijantis 55 procentų darbingumo lygis arba didelių, vidutinių ar nedidelių specialiųjų poreikių lygis, siekiantys įsidarbinti socialinėje įmonėje, darbo biržoje įsiregistruoti neprivalo. Jie turi pateikti darbdaviui neįgaliojo pažymėjimą.

3. Teritorinė darbo birža privalo parengti turimą informaciją apie šioje darbo biržoje įregistruotus, šio straipsnio 1 dalies 2–6 punktuose nurodytoms tikslinėms asmenų grupėms priklausančius asmenis, jeigu tokios informacijos pageidauja socialinė įmonė.

4. Šio straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktuose nurodyti asmenys priskiriami nurodytoms tikslinėms asmenų grupėms dar vienus metus po to, kai pirmą kartą įsidarbino socialinėje įmonėje, neatsižvelgiant į tai, ar jie buvo bent vieną kartą atleisti iš darbo socialinėje įmonėje, ar ne.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys tikslinėms grupėms priskiriami, jei jie nedirba pagal kitą darbo sutartį arba nedirba darbo santykiams prilygintų teisinių santykių pagrindu ar nedirba savarankiškai.

6. Teritorinė darbo birža teikia rekomendacijas socialinei įmonei dėl konkrečių asmenų, priklausančių tikslinėms asmenų grupėms, įdarbinimo.

5 straipsnis. Darbo santykių ypatumai

1. Darbo santykius socialinėje įmonėje nustato Lietuvos Respublikos darbo kodeksas (toliau – Darbo kodeksas) ir šis įstatymas.

2. Šalių susitarimu su darbuotoju, priklausančiu tikslinei grupei, gali būti sudaroma terminuota darbo sutartis, bet ne trumpesniai kaip šešių mėnesių laikotarpiui. Sudarant darbo sutartis su šiais darbuotojais negali būti sulygstamas išbandymas.

3. Tikslinei asmenų grupei priklausančio asmens priėmimas į darbą negali būti pagrindas atleisti kitą toje įmonėje dirbantį darbuotoją.

II SKYRIUS

SOCIALINĖS ĮMONĖS TEISĖS IR PAREIGOS

6 straipsnis. Socialinės įmonės teisės

Socialinė įmonė turi teisę:

- 1) gauti iš teritorinės darbo biržos jos turimą informaciją apie joje įregistruotus asmenis, priklausančius tikslinėms asmenų grupėms, ir atlikti jų atranką prieš priimdama dirbti;
- 2) gauti valstybės pagalbą pagal šį įstatymą ir kitus teisės aktus, įskaitant nustatančius smulkiojo ir vidutinio verslo subjektų rėmimą, ir socialines programas, finansuojamas valstybės biudžeto ir pinigų fondų lėšomis;
- 3) nemokamai gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų informaciją jų kompetencijai priskirtais klausimais;
- 4) įstatymų nustatytais atvejais gauti paramą iš kitų Lietuvos ir užsienio asmenų;
- 5) naudotis kitomis įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytais lengvatomis.

7 straipsnis. Socialinės įmonės pareigos

Socialinė įmonė privalo:

- 1) pagal tikslinėms asmenų grupėms priklausančių asmenų socialinių įgūdžių lavinimo ir socialinės integracijos priemonių planą įgyvendinti priemones, skirtas asmenų, priklausančių

tikslinėms asmenų grupėms, darbiniais ir socialiniams įgūdžiams lavinti ir socialinei integracijai, sudaryti jiems sąlygas dalyvauti kitose tam skirtose priemonėse;

2) sąžiningai naudotis teisės aktų suteiktomis teisėmis ir lengvatomis, nenaudoti socialinės įmonės statuso nesąžiningai konkurencijai;

3) naudoti gautas valstybės pagalbos lėšas tik šio įstatymo 2 straipsnyje nurodytais tikslais, o kitas gautas paramos lėšas – taip pat tik pagal tikslinę jų paskirtį;

4) sudaryti sąlygas Vyriausybės įgaliotai institucijai Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – Viešojo administravimo įstatymas) ketvirtajame skirsnyje nustatyta tvarka atlikti socialinių įmonių veiklos priežiūrą, siekiant nustatyti, kaip socialinės įmonės laikosi įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų;

5) saugoti dokumentus, patvirtinančius darbuotojų priklausymą tikslinėms asmenų grupėms, taip pat kas mėnesį iki kito mėnesio 15 dienos teikti teritorinei darbo biržai ataskaitas, kuriose pateikiama informacija apie tikslinėms asmenų grupėms priklausančių asmenų priėmimą į darbą ir atleidimą iš darbo ir apie tikslinėms asmenų grupėms priklausančių darbuotojų skaičių, jų dalį tarp visų socialinės įmonės darbuotojų;

6) Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka kas ketvirtį iki kito ketvirčio pirmojo mėnesio 25 dienos, o metams pasibaigus – iki kitų metų kovo 1 dienos pateikti Vyriausybės įgaliotai institucijai iš visų šaltinių gautos ir panaudotos valstybės pagalbos ataskaitą;

7) teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais sudaryti bei Vyriausybės įgaliotai institucijai teikti metinius įmonės finansinių ataskaitų rinkinius;

8) šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytai tikslinei grupei priklausančiam asmeniui priskaičiuotą darbo užmokestį mokėti atlikdama mokėjimo pavedimą.

III SKYRIUS

SOCIALINĖS ĮMONĖS STATUSO NETEKIMAS

8 straipsnis. Socialinės įmonės pažymėjimas

Socialinės įmonės ir neįgaliųjų socialinės įmonės statusą patvirtina išduotas Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytos formos pažymėjimas.

9 straipsnis. Socialinės įmonės statuso netekimas

1. Socialinės įmonės statusas panaikinamas, jeigu:

1) socialinė įmonė pateikia prašymą panaikinti socialinės įmonės statusą;

2) socialinei įmonei iškelta bankroto byla, ji yra likviduojama, priimtas kreditorių susirinkimo nutarimas bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka;

3) socialinė įmonė neatitinka bent vienos šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nustatytos sąlygos arba neįgaliųjų socialinė įmonė neatitinka bent vienos šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1–2 punktuose nustatytos sąlygos;

4) socialinė įmonė nesilaiko įsipareigojimų pagal sutartį dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos;

5) akcinės bendrovės ar uždarnosios akcinės bendrovės nuosavas kapitalas tapo mažesnis kaip pusė įstatuose nurodyto įstatinio kapitalo dydžio;

6) socialinė įmonė, jos vadovas ar jo įgaliotas asmuo vykdė nesąžiningą konkurenciją, nustatytą Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatyme;

7) socialinė įmonė, jos vadovas ar jo įgaliotas asmuo yra pripažinti kaltais dėl sunkaus ar labai sunkaus nusikaltimo padarymo, dėl nusikaltimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio nusikaltimo padarymo ir socialinės įmonės vadovas ar jo įgaliotas asmuo turi neišnykusį ar nepanaikintą teistumą. Socialinė įmonė, jos vadovas ar jo įgaliotas asmuo yra pripažinti kaltais dėl baudžiamojo nusižengimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio baudžiamojo nusižengimo padarymo, kai nuo apkaltinamojo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos nėra praėję treji metai;

8) socialinė įmonė panaudoja valstybės pagalbos lėšas ne pagal tikslinę jų paskirtį arba pažeisdama sutarties dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos sąlygas arba kitaip pažeidė jos veiklą reglamentuojančius teisės aktus;

9) socialinei įmonei per praėjusius kalendorinius metus suteikta valstybės pagalba yra didesnė nei per kalendorinius metus jos gautos pajamos iš socialinių įmonių remtinės veiklos;

10) socialinė įmonė nevykdė bent vienos iš šio įstatymo 7 straipsnyje nustatytos pareigos;

11) gauta socialinių įmonių veiklos priežiūrą atliekančios Vyriausybės įgaliotos institucijos informacija, patvirtinanti, kad socialinė įmonė per Vyriausybės įgaliotos institucijos, atliekančios socialinių įmonių veiklos priežiūrą, nustatytą terminą nepateikė prašomos informacijos ar neįvykdė įpareigojimų pašalinti patikrinimų metu nustatytus pažeidimus ir šių įpareigojimų neskundė Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. Socialinei įmonei apskundus Vyriausybės įgaliotos institucijos įpareigojimą pašalinti patikrinimų metu nustatytus pažeidimus, socialinės įmonės statusas panaikinamas nuo sprendimo, kuriuo įpareigojimas socialinei įmonei pašalinti patikrinimų metu nustatytus pažeidimus paliekamas galioti, įsiteisėjimo dienos;

12) socialinė įmonė nevykdė šio įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nustatyto reikalavimo;

13) socialinė įmonė daugiau kaip 2 mėnesius iš eilės ar 2 mėnesius per einamųjų metų laikotarpį yra įsiskolinusi savo darbuotojams, turi neatidėtų įsiskolinimų Valstybinio socialinio

draudimo fondui, Privalomojo sveikatos draudimo fondui, valstybės biudžetui ir savivaldybių biudžetams.

2. Socialinė įmonė privalo pranešti socialinės įmonės statusą suteikusiai Vyriausybės įgaliotai institucijai apie aplinkybes, kurioms atsiradus gali būti panaikinamas socialinės įmonės statusas, per 15 darbo dienų nuo jų atsiradimo ar sužinojimo apie jas dienos, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytą atvejį.

3. Socialinė įmonė apie jai iškeltą bankroto bylą, priimtą sprendimą ją likviduoti arba priimtą kreditorių susirinkimo nutarimą bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka privalo pranešti Vyriausybės įgaliotai institucijai ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo bankroto bylos, sprendimo dėl jos likvidavimo arba kreditorių susirinkimo nutarimo bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka priėmimo dienos.

4. Sprendimą panaikinti socialinės įmonės statusą Vyriausybės įgaliota institucija priima ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo aplinkybių, nurodytų šio straipsnio 1 dalies 2–13 punktuose, nustatymo dienos ar prašymo panaikinti socialinės įmonės statusą gavimo dienos.

5. Panaikinus neįgaliųjų socialinės įmonės statusą, juridiniam asmeniui, jo prašymu paliekamas socialinės įmonės statusas, kai jis atitinka šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nustatytas sąlygas.

10 straipsnis. Juridinių asmenų registro duomenys apie socialinę įmonę

1. Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo sprendimo panaikinti socialinės įmonės statusą priėmimo dienos apie tai praneša Juridinių asmenų registro tvarkytojui.

2. Juridinių asmenų registre nurodomi šie socialinės įmonės duomenys:

- 1) juridinio asmens socialinės įmonės statusas;
- 2) socialinės įmonės statuso suteikimo data;
- 3) socialinės įmonės statuso panaikinimo data.

IV SKYRIUS

VALSTYBĖS PAGALBA SOCIALINĖMS ĮMONĖMS

11 straipsnis. Valstybės pagalbos socialinei įmonei rūšys

1. Socialinei įmonei gali būti skiriama šių rūšių valstybės pagalba:

- 1) subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms;
- 2) subsidija tikslinėms asmenų grupėms priklausantiems darbuotojams mokytį.

2. Be šio straipsnio 1 dalyje nurodytų valstybės pagalbos rūšių, neįgaliųjų socialinei įmonei gali būti skiriama papildoma šių rūšių valstybės pagalba:

- 1) subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti;
- 2) subsidija papildomoms administracinėms ir transporto išlaidoms;
- 3) subsidija asistento (gestų kalbos vertėjo) išlaidoms.

12 straipsnis. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms

1. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms yra skirta papildomoms socialinės įmonės išlaidoms, susijusioms su tikslinėms asmenų grupėms priklausančių darbuotojų darbinių įgūdžių stoka, jų mažesniu darbo našumu ar ribotu darbingumu, kompensuoti.

2. Darbo įstatymų nustatyta tvarka tikslinėms asmenų grupėms priklausančioms asmenims gali būti nustatytos mažesnės darbo normos, negu jos paprastai nustatytos analogišką darbą dirbantiesiems toje pačioje socialinėje įmonėje ar kitose panašiose įmonėse, tačiau šių asmenų darbo užmokestis dėl nustatytų mažesnių normų ir mažesnio darbo našumo negali būti sumažintas.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta subsidija yra skiriama socialinei įmonei, kurioje dirba šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytai tikslinei asmenų grupei priklausančios darbuotojai. Ji mokama visą šių darbuotojų darbo laikotarpį. Kai socialinėje įmonėje dirba šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 3–6 punktuose nurodytoms tikslinėms asmenų grupėms priklausančios darbuotojai, ši kompensacija skiriama ir mokama ne ilgiau kaip 12 mėnesių po įdarbinimo. Tuo atveju, kai šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2–6 punktuose nurodytoms tikslinėms asmenų grupėms priklausančių darbuotojų nedarbo trukmė nuo įsiregistravimo teritorinėje darbo biržoje dienos yra ilgesnė kaip dveji metai, tinkamomis finansuoti išlaidomis yra laikomos išlaidos darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms kompensuoti per ne ilgesnį kaip 24 mėnesių po įdarbinimo laikotarpį.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta subsidija apskaičiuojama procentais nuo kiekvienam socialinėje įmonėje dirbančiam tikslinei asmenų grupei priklausančiam darbuotojui tą mėnesį apskaičiuoto visų rūšių darbo užmokesčio, tačiau neviršijant dviejų tą mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžių, ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumos.

5. Už kiekvieną sunkų neįgalumo lygį turintį neįgalų darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas neviršijantis 25 procentų darbingumo lygis arba didelių specialiųjų poreikių lygis, skiriama kompensacija sudaro 75 procentus šio straipsnio 4 dalyje nurodytos sumos.

6. Už kiekvieną vidutinį neįgalumo lygį turintį neįgalų darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis arba vidutinių specialiųjų poreikių lygis, skiriama kompensacija sudaro 70 procentų šio straipsnio 4 dalyje nurodytos sumos.

7. Už kiekvieną lengvą neįgalumo lygį turintį neįgalų darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 45–55 procentų darbingumo lygis arba nedidelių specialiųjų poreikių lygis, skiriama kompensacija sudaro 60 procentų šio straipsnio 4 dalyje nurodytos sumos.

8. Už kiekvieną šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2–6 punktuose nurodytoms socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priklausančių darbuotoją skiriama kompensacija sudaro 50 procentų šio straipsnio 4 dalyje nurodytos sumos.

13 straipsnis. Subsidija tikslinėms asmenų grupėms priklausančioms darbuotojams mokyti

1. Siekiant kompensuoti socialinių įmonių išlaidas tikslinėms asmenų grupėms priklausančioms darbuotojams mokyti, šioms įmonėms gali būti skiriama subsidija. Šie mokymai turi būti skiriami socialinės įmonės veiklai reikalingai darbuotojų kvalifikacijai kelti.

2. Subsidija tikslinėms asmenų grupėms priklausančioms darbuotojams mokyti gali sudaryti iki 60 procentų šiam mokymui reikalingų išlaidų. Ši subsidija gali būti padidinta 10 procentų, jeigu pagalba skiriama vidutinėms, mažoms ar labai mažoms įmonėms.

3. Subsidijuojamos šios mokymui reikalingos išlaidos:

1) mokytojų (auklėtojų, instruktorių, socialinių darbuotojų) darbo apmokėjimo ir socialinio draudimo už tą laiką, kai jie tiesiogiai dirba su asmenimis, kurie mokosi, išlaidos;

2) mokytojų (auklėtojų, instruktorių, socialinių darbuotojų) ir asmenų, kurie mokosi, kelionių, susijusių su mokymu, išlaidos;

3) kitos būtinos išlaidos (metodinė literatūra, smulkios priemonės, darbo medžiaga ir panašiai);

4) darbo užmokestis asmenims, kurie mokosi, apskaičiuotas už jų mokymosi laiką.

4. Šio straipsnio 3 dalies 4 punkte nurodytų išlaidų bendra suma negali viršyti bendros šio straipsnio 3 dalies 1, 2, 3 punktuose nurodytų išlaidų sumos.

14 straipsnis. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti

1. Siekiant kompensuoti neįgaliųjų socialinių įmonių išlaidas, skirtas kliūtims, susidarančioms dėl neįgalaus darbuotojo negalios ir trukdančioms darbuotojui patekti į darbo vietą ar įmonėje esančias poilsio patalpas, pašalinti, skiriama subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti.

2. Subsidija šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms išlaidoms kompensuoti už kiekvieną neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas sunkus neįgalumo lygis ar neviršijantis 25 procentų darbingumo lygis arba didelių specialiųjų poreikių lygis sudaro 80 procentų; už kiekvieną neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas vidutinis neįgalumo lygis ar 30–40 procentų darbingumo lygis arba vidutinių specialiųjų poreikių lygis – 70 procentų šių išlaidų sumos. Subsidija vieno neįgalaus darbuotojo darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti negali būti didesnė kaip 6 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai ir negali būti skiriama dažniau kaip kartą per 36 mėnesius.

15 straipsnis. Subsidija papildomoms administracinėms ir transporto išlaidoms

1. Siekiant kompensuoti neįgaliųjų socialinių įmonių papildomas administravimo išlaidas, susidarančias dėl neįgalių darbuotojų darbo, skiriama subsidija papildomoms administracinėms išlaidoms.

2. Jeigu neįgaliųjų socialinė įmonė organizuoja joje dirbančių neįgalių darbuotojų, turinčių sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį, ar neįgalių darbuotojų, kuriems nustatytas neviršijantis 40 procentų darbingumo lygis arba didelių ar vidutinių specialiųjų poreikių lygis, vežimą į darbą ir iš darbo, taip pat šių neįgalių darbuotojų darbui namuose reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš namų, šiai įmonei gali būti skiriama subsidija jos transporto kuro išlaidoms.

3. Kiekvienos iš šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų subsidijų dydis gali sudaryti ne daugiau kaip 70 procentų visų reikalingų administracinių ir transporto išlaidų.

16 straipsnis. Subsidija asistento (gestų kalbos vertėjo) išlaidoms

1. Jeigu sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį turintiems neįgaliems darbuotojams, kuriems nustatytas neviršijantis 40 procentų darbingumo lygis arba didelių ar vidutinių specialiųjų poreikių lygis, darbo funkcijoms atlikti būtina asistento (gestų kalbos vertėjo) pagalba, neįgaliųjų socialinei įmonei skiriama subsidija asistento (gestų kalbos vertėjo) išlaidoms.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta subsidija sudaro 40 procentų subsidijos skyrimo mėnesį galiojančio Vyriausybės patvirtinto minimaliojo valandinio atlygio dydžio už kiekvieną sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį turintį neįgalų darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas neviršijantis 25 procentų darbingumo lygis arba didelių ar vidutinių specialiųjų poreikių lygis, ir 20 procentų už kiekvieną neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, atsižvelgiant į neįgalaus darbuotojo faktiškai dirbtą laiką.

17 straipsnis. Valstybės pagalbos skyrimo ir mokėjimo tvarka

1. Šiame įstatyme nustatytą valstybės pagalbą socialinėms įmonėms Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka teikia Vyriausybės įgaliota institucija.
2. Siekdamos gauti šiame įstatyme nustatytą valstybės pagalbą, socialinės įmonės pateikia nustatytus dokumentus, pagrindžiančius subsidijuojamų išlaidų poreikį, Vyriausybės įgaliotai institucijai. Paraiškos gauti šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 2 punkte ir 2 dalies 1 punkte nurodytas subsidijas priimamos nuo einamųjų metų sausio 1 dienos iki birželio 30 dienos.
3. Vyriausybės įgaliota institucija išnagrinėja pateiktas paraiškas ir priima sprendimus dėl šio įstatymo 11 straipsnyje nurodytos valstybės pagalbos skyrimo.
4. Subsidijuojamos tik tos socialinės įmonės išlaidos, kurias ji turėjo po sutarties dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos sudarymo.
5. Priėmus sprendimą skirti subsidiją, tarp Vyriausybės įgaliotos institucijos ir socialinės įmonės sudaroma sutartis dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos. Tipinę sutarties formą tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.
6. Subsidija neskiriama, o paskirtoji nemokama, jeigu visos socialinei įmonei skirtos valstybės pagalbos dydis viršija šio įstatymo 19 straipsnyje nurodytas didžiausias leistinas valstybės pagalbos dydžio ribas ar socialinei įmonei yra išduotas vykdomasis raštas išieškoti valstybės pagalbos lėšas pagal Europos Komisijos sprendimą, pagal kurį valstybės pagalba skelbiama neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka.

18 straipsnis. Subsidijų panaudojimo apribojimai

1. Subsidija, skirta socialinei įmonei, privalo būti gražinama visiškai, jeigu:
 - 1) socialinė įmonė pateikia žinomai klaidingą informaciją apie tikslus ar išlaidas, kurioms prašoma konkreti subsidija;
 - 2) socialinė įmonė nuslepia aplinkybes, svarbias priimant sprendimą skirti konkrečią subsidiją;
 - 3) socialinė įmonė atsisako suteikti informaciją ar pateikti dokumentus, kurie reikalingi tikrinant subsidijų panaudojimą ir socialinės įmonės ūkinę ir finansinę veiklą;
 - 4) socialinė įmonė panaudoja subsidijos lėšas kitais tikslais ar pažeisdama sutarties dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos sąlygas;
 - 5) atsiranda 20 straipsnio 7 dalies 5–7 punktuose nurodytos aplinkybės.
2. Ilgalaikis turtas, kurį socialinė įmonė įsigijo pasinaudodama subsidijomis, negali būti parduotas, dovanotas ar kitaip perleistas, taip pat išvežtas už Europos ekonominės erdvės valstybių teritorijos ribų, įkeistas ar kitaip suvaržytos teisės į jį be Vyriausybės įgaliotos institucijos leidimo

ne trumpiau kaip trejus metus nuo šio turto įsigijimo momento. Jeigu socialinė įmonė neįvykdo šių sąlygų, subsidija arba atitinkama jos dalis turi būti gražinama.

3. Subsidija arba atitinkama jos dalis turi būti gražinama valstybei ir tuo atveju, kai ilgalaikis materialusis turtas, kurį socialinė įmonė įsigijo pasinaudodama subsidijomis, sugadinamas, pažeidžiamas arba sunaikinamas, nepraėjus trejiems metams nuo subsidijuojamo projekto įgyvendinimo pabaigos, išskyrus atvejus, kai jis prarastas dėl nenugalimos jėgos ar nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos, jeigu tai įrodyta įstatymų nustatyta tvarka, arba kai socialinė įmonė lėšas, gautas kaip draudimo išmoką dėl sunaikinto ilgalaikio materialiojo turto, investavo į kitą ilgalaikį materialųjį turtą, išskyrus atvejus, kai draudimo išmokos skiriamos šio įstatymo 11 straipsnyje numatytoms darbdavio išlaidoms kompensuoti.

4. Jeigu subsidijos turi būti gražinamos dėl socialinės įmonės kaltės, išieškoma socialinei įmonei faktiškai pervesta subsidijų suma ir sutartyje dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyto dydžio palūkanos už laikotarpį nuo subsidijos gavimo iki visiško socialinės įmonės atsiskaitymo su valstybe. Šios palūkanos negali būti mažesnės, negu yra nustatytos Europos Komisijos valstybės pagalbos gražinimo atveju.

5. Sprendimus dėl subsidijų gražinimo priima Vyriausybės įgaliota institucija. Jos sprendimai gali būti skundžiami teismui.

19 straipsnis. Valstybės pagalbos dydžio apribojimai

1. Socialinei įmonei skiriama valstybės pagalba šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytų asmenų darbo užmokesčio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumai padengti negali sudaryti daugiau kaip 10 000 000 eurų per metus. Kitų rūšių valstybės pagalba, skiriama neįgaliųjų socialinei įmonei, negali sudaryti daugiau kaip 10 000 000 eurų per metus.

2. Socialinei įmonei skiriama valstybės pagalba šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2–6 punktuose nurodytų asmenų darbo užmokesčio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumai padengti negali sudaryti daugiau kaip 5 000 000 eurų per metus.

3. Valstybės pagalba mokymui negali sudaryti daugiau kaip 2 000 000 eurų vienam mokymo projektui.

4. Jeigu paskutinę ketvirčio dieną apskaičiuojama faktiškai gauta valstybės pagalbos suma viršija leistinas ribas, tai per vieną mėnesį nuo ataskaitos, kurioje pateikiama informacija apie gautą ir panaudotą pagalbą, pateikimo Vyriausybės įgaliotai institucijai termino ši perviršio suma turi būti gražinama valstybės pagalbos teikėjui.

20 straipsnis. Valstybės pagalbos mokėjimo sustabdymas, atnaujinimas, nutraukimas ir grąžinimas

1. Valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei yra sustabdomas, atsiradus bent vienai iš šių sąlygų:

1) gavus duomenų, kad informacija, pateikta paraiškose gauti valstybės pagalbą, mokėjimų prašymuose gauti valstybės pagalbą, gali būti neteisinga;

2) kai sprendžiamas klausimas dėl socialinės įmonės ar neįgaliųjų socialinės įmonės statuso panaikinimo;

3) Vyriausybės įgaliotai institucijai, atliekančiai socialinių įmonių veiklos priežiūrą, nustatius šio įstatymo ar jo įgyvendinamųjų teisės aktų, Darbo kodekso, darbuotojų saugą ir sveikatą bei darbo santykius reglamentuojančių įstatymų ar jų įgyvendinamųjų teisės aktų pažeidimų.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytu atveju sustabdomas tos dalies valstybės pagalbos mokėjimas, kurią prašoma išmokėti pagal mokėjimų prašymus, kuriuose pateikta galimai neteisinga informacija, arba kuria prašoma kompensuoti darbo užmokesčio ir valstybinio socialinio draudimo įmokų, išmokėtų nesilaikant šio įstatymo 7 straipsnio 8 punkte nurodytos pareigos, išlaidas.

3. Subsidijos darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms mokėjimas sustabdomas ir tuo atveju, kai atitinkamo mėnesio socialinės įmonės darbuotojų, priklausančių tikslinėms grupėms, dalis yra mažesnė, nei nustatyta šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1 punkte. Atitinkamo mėnesio subsidijos darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms mokėjimas sustabdomas neįgaliųjų socialinei įmonei, jei neįgaliųjų socialinės įmonės darbuotojų, priklausančių tikslinėms grupėms, dalis yra mažesnė, nei nustatyta šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 2 punkte.

4. Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytų aplinkybių nustatymo dienos priima sprendimą sustabdyti valstybės pagalbos mokėjimą. Valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei sustabdomas nuo Vyriausybės įgaliotos institucijos sprendimo sustabdyti valstybės pagalbos mokėjimą priėmimo dienos.

5. Sustabdytas valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei atnaujinamas, kai:

1) gauti duomenys, dėl kurių buvo sustabdytas valstybės pagalbos socialinei įmonei mokėjimas, nepasitvirtina per 30 darbo dienų nuo sprendimo sustabdyti valstybės pagalbos mokėjimą priėmimo dienos;

2) per 5 darbo dienas socialinė įmonė ištaiso paraiškose gauti valstybės pagalbą, mokėjimų prašymuose gauti valstybės pagalbą nurodytą informaciją;

3) socialinė įmonė per socialinės įmonės patikrinimų metu Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytą terminą panaikina atliekant veiklos priežiūrą nustatytus šio įstatymo ar jo įgyvendinamųjų teisės aktų, Darbo kodekso, darbuotojų saugą ir sveikatą bei darbo santykius reglamentuojančių įstatymų ar jų įgyvendinamųjų teisės aktų pažeidimus;

4) priimamas sprendimas nenaikinti socialinės įmonės ar neįgaliųjų socialinės įmonės statuso.

6. Atnaujinus valstybės pagalbos mokėjimą šio straipsnio 5 dalies 1, 2 ir 4 punktuose nurodytais pagrindais, socialinei įmonei išmokamos jai priklausančios valstybės pagalbos sumos už laikotarpį nuo sprendimo sustabdyti valstybės pagalbos mokėjimą iki sprendimo atnaujinti valstybės pagalbos mokėjimą priėmimo.

7. Valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei nutraukiamas, kai:

1) panaikinamas socialinės įmonės statusas;

2) neatsiranda šio straipsnio 5 dalies 1–4 punktuose nurodyti sustabdytos valstybės pagalbos atnaujinimo pagrindai;

3) nustatoma bent viena šio įstatymo 19 straipsnyje nurodyta sąlyga;

4) išduotas vykdomasis raštas iš socialinės įmonės išieškoti valstybės pagalbos lėšas remiantis Europos Komisijos sprendimu, pagal kurį valstybės pagalba skelbiama neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka;

5) socialinė įmonė pateikė klaidingus ar suklastotus dokumentus, reikalingus sprendimui dėl valstybės pagalbos skyrimo priimti ar sutarčiai dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos sudaryti;

6) per 15 darbo dienų nuo Vyriausybės įgaliotos institucijos prašymo gavimo dienos socialinė įmonė nepateikia prašomos informacijos ar dokumentų, reikalingų tikrinant valstybės pagalbos panaudojimą, ar nesudaro sąlygų Vyriausybės įgaliotai institucijai Viešojo administravimo įstatymo ketvirtajame skirsnyje nustatyta tvarka atlikti socialinių įmonių veiklos priežiūrą;

7) socialinė įmonė panaudojo valstybės pagalbos lėšas ne pagal tikslinę jų paskirtį ar pažeisdama sutarties dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos sąlygas.

8. Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šio straipsnio 7 dalyje nurodytų aplinkybių nustatymo dienos priima sprendimą nutraukti valstybės pagalbos mokėjimą. Valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei nutraukiamas nuo sprendimo nutraukti valstybės pagalbą priėmimo dienos.

9. Nutraukus valstybės pagalbos socialinei įmonei mokėjimą šio straipsnio 7 dalyje nurodytais pagrindais, valstybės pagalba gali būti skiriama ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo dienos, kurią buvo priimtas sprendimas nutraukti valstybės pagalbos socialinei įmonei mokėjimą.

10. Panaikinus neįgaliųjų socialinės įmonės statusą šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos valstybės pagalbos mokėjimas yra nutraukiamas.

11. Socialinei įmonei nepritaikius darbo aplinkos, gamybinių ir poilsio patalpų tikslinei grupei priklausantiems darbuotojams per sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatytą laikotarpį, Vyriausybės įgaliotai institucijai grąžinama socialinei įmonei faktiškai pervesta valstybės pagalbos suma ir sutartyje dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyto dydžio palūkanos už laikotarpį nuo valstybės pagalbos gavimo iki visiško socialinės įmonės atsiskaitymo su Vyriausybės įgaliota institucija.

12. Jeigu valstybės pagalba turi būti grąžinama dėl šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytų priežasčių, grąžinama šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje numatyta subsidijos suma ir sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyto dydžio palūkanos už laikotarpį nuo reikalavimo grąžinti subsidiją neįvykdymo dienos iki visiško socialinės įmonės atsiskaitymo su Vyriausybės įgaliota institucija.

13. Sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos numatytos palūkanos negali būti mažesnės, negu nustatytos Europos Komisijos valstybės pagalbos grąžinimo atveju.

21 straipsnis. Lėšos socialinėms įmonėms remti

Šio įstatymo 11 straipsnyje nustatyta valstybės pagalba socialinėms įmonėms remti skiriama iš valstybės biudžeto lėšų.

22 straipsnis. Socialinių įmonių veiklos priežiūra

Vyriausybės įgaliota institucija Viešojo administravimo įstatymo ketvirtajame skirsnyje nustatyta tvarka atlieka socialinių įmonių veiklos priežiūrą.

23 straipsnis. Informacijos apie suteiktą valstybės pagalbą kaupimas

Vyriausybės įgaliota institucija kaupia informaciją apie konkrečioms socialinėms įmonėms pagal šį įstatymą suteiktą valstybės pagalbą ir įstatymų nustatyta tvarka teikia ją Lietuvos Respublikos ir Europos Sąjungos institucijoms, atliekančioms valstybės pagalbos teikimo priežiūrą.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis. Vyriausybės įgaliotos institucijos funkcijos įgyvendinant šį įstatymą

Įgyvendindama šį įstatymą, Vyriausybės įgaliota institucija:

- 1) administruoja valstybės biudžeto lėšas, skirtas socialinėms įmonėms remti;

- 2) svarsto ir priima sprendimą dėl socialinės įmonės statuso panaikinimo juridiniam asmeniui;
- 3) svarsto socialinių įmonių paraiškas dėl subsidijų skyrimo ir priima atitinkamus sprendimus;
- 4) kaupia informaciją apie konkrečioms socialinėms įmonėms pagal šį įstatymą suteiktą valstybės pagalbą ir įstatymų nustatyta tvarka teikia ją Lietuvos Respublikos ir Europos Sąjungos institucijoms, atliekančioms valstybės pagalbos teikimo priežiūrą;
- 5) vertina socialinių įmonių pateiktas iš visų šaltinių gautos ir panaudotos valstybės pagalbos ataskaitas, teikia metines suvestines socialinių įmonių veiklos ir valstybės pagalbos lėšų panaudojimo ataskaitas Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijai;
- 6) prireikus organizuoja mokymus socialinių įmonių vadovams ir personalui, dirbančiam su socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėmis grupėmis;
- 7) rengia ir įgyvendina projektus, skirtus socialinių įmonių veiklai gerinti ir plėsti;
- 8) kontroliuoja teritorinių darbo biržų veiklą atliekant šiame įstatyme joms nustatytas funkcijas.

Lietuvos Respublikos
socialinių įmonių įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius (OL 2014 L 187, p. 1).“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2–11 dalis, įsigalioja 2017 m. birželio 1 d.
2. 2018 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 2 punkto redakcija:

„2) darbuotojai, priklausantys neįgalųjų tikslinei grupei, sudaro ne mažiau kaip 50 procentų jos metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus. Neįgalieji, kuriems nustatytas sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis arba neviršijantis 40 procentų darbingumo lygis, sudaro ne mažiau kaip 40 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus ir šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytai tikslinei asmenų grupei priklausančių darbuotojų skaičius yra ne mažesnis

kaip keturi. Į metinį vidutinį darbuotojų skaičių įtraukiami neįgalūs darbuotojai, dirbantys ne mažiau kaip 80 darbo valandų per mėnesį.

3. 2018 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkto redakcija:

„1) neįgalieji, turintys sunkų, vidutinį ar lengvą neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas neviršijantis 55 procentų darbingumo lygis;“

4. 2018 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 4 straipsnio 2 dalies redakcija:

„2. Neįgalieji, turintys sunkų, vidutinį ar lengvą neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas neviršijantis 55 procentų darbingumo lygis, siekiantys įsidarbinti socialinėje įmonėje, darbo biržoje įsiregistruoti neprivalo. Jie turi pateikti darbdaviui neįgaliojo pažymėjimą.“

5. 2018 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 12 straipsnio 5 dalies redakcija:

„5. Už kiekvieną sunkų neįgalumo lygį turintį neįgalų darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas neviršijantis 25 procentų darbingumo lygis, skiriama kompensacija sudaro 75 procentus šio straipsnio 4 dalyje nurodytos sumos.“

6. 2018 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 12 straipsnio 6 dalies redakcija:

„6. Už kiekvieną vidutinį neįgalumo lygį turintį neįgalų darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, skiriama kompensacija sudaro 70 procentų šio straipsnio 4 dalyje nurodytos sumos.“

7. 2018 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 12 straipsnio 7 dalies redakcija:

„7. Už kiekvieną lengvą neįgalumo lygį turintį neįgalų darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 45–55 procentų darbingumo lygis, skiriama kompensacija sudaro 60 procentų šio straipsnio 4 dalyje nurodytos sumos.“

8. 2018 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 14 straipsnio 2 dalies redakcija:

„2. Subsidija šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms išlaidoms kompensuoti už kiekvieną neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas sunkus neįgalumo lygis ar neviršijantis 25 procentų darbingumo lygis sudaro 80 procentų; už kiekvieną neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas vidutinis neįgalumo lygis ar 30–40 procentų darbingumo lygis – 70 procentų šių išlaidų sumos. Subsidija vieno neįgalaus darbuotojo darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti negali būti didesnė kaip 6 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai ir negali būti skiriama dažniau kaip kartą per 36 mėnesius.“

9. 2018 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 15 straipsnio 2 dalies redakcija:

„2. Jeigu neįgaliųjų socialinė įmonė organizuoja joje dirbančių neįgalių darbuotojų, turinčių sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį, ar neįgalių darbuotojų, kuriems nustatytas neviršijantis 40 procentų darbingumo lygis, vežimą į darbą ir iš darbo, taip pat šių neįgalių darbuotojų darbui namuose reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš namų, šiai įmonei gali būti skiriama subsidija jos transporto kuro išlaidoms.“

10. 2018 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 16 straipsnio redakcija:

„16 straipsnis. Subsidija asistento (gestų kalbos vertėjo) išlaidoms

1. Jeigu sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį turintiems neįgaliesiems darbuotojams, kuriems nustatytas neviršijantis 40 procentų darbingumo lygis, darbo funkcijoms atlikti būtina asistento (gestų kalbos vertėjo) pagalba, neįgaliųjų socialinei įmonei skiriama subsidija asistento (gestų kalbos vertėjo) išlaidoms.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta subsidija sudaro 40 procentų subsidijos skyrimo mėnesį galiojančio Vyriausybės patvirtinto minimaliojo valandinio atlygio dydžio už kiekvieną sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį turintį neįgalų darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas neviršijantis 25 procentų darbingumo lygis, ir 20 procentų už kiekvieną neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, atsižvelgiant į neįgalaus darbuotojo faktiškai dirbtą laiką.“

11. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministras ir Lietuvos darbo biržos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktorius iki 2017 m. gegužės 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

12. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms socialinei įmonei yra skiriama ir mokama už tuos Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytai tikslinei asmenų grupei priklausančius darbuotojus, kurie buvo įdarbinti iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos.

13. Paraiškos gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti, pateiktos iki šio įstatymo įsigaliojimo, baigiamos nagrinėti ir sprendimai skirti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti priimami vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

14. Įsteigtos ar pritaikytos darbo vietos priežiūra, kai subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ar pritaikyti ir jų darbo priemonėms įsigyti ar pritaikyti buvo skirta iki šio įstatymo

įsigaliojimo, vykdoma vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

15. Prašymai suteikti socialinės įmonės statusą, pateikti iki šio įstatymo įsigaliojimo, baigiami nagrinėti ir sprendimai suteikti socialinės įmonės statusą priimami vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia:

Seimo nariai:

1. Justas Džiugelis- Darbo grupės Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymui tobulinti vadovas
2. Ingrida Šimonytė
3. Aušra Maldeikienė
4. Linas Balsys
5. Naglis Puteikis
6. Aušra Papirtienė
7. Darius Kaminskas
8. Mindaugas Puidokas
9. Bronislovas Matelis
10. Tomas Tomilinas
11. Arvydas Nekrošius
12. Juozas Varžgalys
13. Valerijus Simulik
14. Gediminas Vasiliauskas
15. Guoda Burokienė
16. Eugenijus Jovaiša
17. Robertas Šarknickas
18. Petras Valiūnas
19. Zenonas Streikus
20. Rūta Miliūtė
21. Raminta Popovienė
22. Lauras Stacevičius
23. Alfredas Stasys Nausėda
24. Rasa Budbergytė
25. Antanas Vinkus
26. Jonas Jarutis
27. Audrys Šimas
28. Kęstutis Bacvinka
29. Viktoras Rinkevičius
30. Aušrinė Norkienė
31. Laimutė Matkevičienė

32. Petras Nevulis
33. Gabrielius Landsbergis
34. Antanas Matulas
35. Vytautas Kernagis
36. Mykolas Majauskas
37. Raimundas Martinėlis
38. Vida Ačienė
39. Aurimas Gaidžiūnas
40. Ričardas Juška
41. Juozas Baublys
42. Aušrinė Armonaitė
43. Arūnas Gelūnas
44. Saulius Skvernelis
45. Ramūnas Karbauskis